

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.600 van 14 november 1997

A. 64.158/VIII-289
(voorheen VI-12.690)

In zake : **COUMONT** Marie-France,
Henri Librechtlaan 88
1090 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door
de minister van Ambtenarenzaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE kamer,

Gezien het op 19 juni 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Marie-France COUMONT de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 31 maart 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijks-personeel en van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut en inzonderheid van de artikelen 10 en 11 ervan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSCCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 januari 1997, waarbij de neerlegging ter griffie van het dossier en het verslag wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 november 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CRAN, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. GILLET, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster is adjunct-adviseur bij het Ministerie van Economische Zaken.

2. Met het arrest nr. 47.691 van 31 mei 1994 vernietigt de Raad van State het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de

rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

3. Op 26 september 1994 vaardigt de Koning een besluit uit tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

Artikel 25, 7°, 8° en 9°, van dat besluit bepaalt het volgende :

" Met inachtneming van de hierna vermelde principes bepaalt het statuut de regels en de procedure voor de evaluatie van de ambtenaren die in werkelijke dienst zijn :

7° indien de ambtenaar ermee niet kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen, heeft hij wat de inhoud betreft recht op beroep bij de directieraad; hij heeft het recht om te worden gehoord en bijgestaan door de persoon naar eigen keuze;

8° behoudens het in 7° bedoelde geval, heeft de ambtenaar, indien hij niet kan instemmen met de hem medegedeelde evaluatie, wat inhoud betreft recht op beroep bij een commissie die voor de ene helft samengesteld is uit leden aangewezen door de overheid en voor de andere helft uit leden aangewezen door de representatieve vakorganisaties van het personeel; die commissie heeft een advies- of beslissingsbevoegdheid; dat recht op beroep staat eveneens open voor de in 7° bedoelde ambtenaar die een vormgebrek kan inroepen; de ambtenaar heeft het recht om te worden gehoord en bijgestaan door de persoon naar eigen keuze;

9° de beroepen bedoeld in 7° en 8° zijn opschortend";

4. De tegen dat laatste besluit ingestelde beroepen tot nietigverklaring zijn in essentie verworpen

door de arresten nrs. 62.922 tot 62.926 van 5 november 1996.

5. Bij koninklijk besluit van 26 september 1994 wordt het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel gewijzigd, inzonderheid wat betreft de bepalingen betreffende de evaluatie van de ambtenaren.

6. Op 31 maart 1995 stelt de Koning een besluit vast tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 en van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut. De artikelen 10 en 11 ervan bepalen het volgende :

" Artikel 10. Artikel 59 van hetzelfde besluit, vervangen door het koninklijk besluit van 26 september 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 59. Als de rijksambtenaar die tot een graad van de rangen 10 tot 14 of van de niveaus 2+, 2, 3 en 4 is benoemd zich niet kan akkoord verklaren met de eindvermelding van de hem betekende evaluatie, wegens het feit dat hij niet de eindvermelding "zeer goed" heeft verkregen, heeft hij de mogelijkheid om de zaak, wat de inhoud betreft, bij de directieraad aanhangig te maken binnen de tien dagen na de betekening van de evaluatie. Het beroep schorst de beslissing.

De ambtenaar verschijnt persoonlijk en kan zijn opmerkingen doen gelden; voor zijn verdediging kan hij door een persoon naar eigen keuze bijgestaan worden.

De directieraad kan zijn bevoegdheid aan geen enkel ander orgaan delegeren.

De directieraad neemt zijn beslissing uiterlijk binnen de twee maanden volgend op het indienen van het beroep.

De leden van de directieraad mogen niet beraadslagen noch aan de stemming deelnemen wanneer ze in enige hoedanigheid een rol hebben gespeeld bij de evaluatie van de ambtenaar.

Tegen de beslissing van de directieraad is geen beroep mogelijk".

Artikel 11. Artikel 60 van hetzelfde besluit, vervangen door het koninklijk besluit van 26 september 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 60, § 1. Indien de rijksambtenaar die tot een graad van de rangen 10 tot 14 of van de niveaus 2+, 2, 3 en 4 benoemd is zich niet akkoord kan verklaren met de eindvermelding van de hem betekende evaluatie, wegens het feit dat hij niet de eindvermelding "goed" heeft verkregen, heeft hij de mogelijkheid om de zaak, wat de inhoud en de vorm betreft, aanhangig te maken bij de bevoegde raad van beroep binnen tien dagen na de betekening van de evaluatie. De in artikel 59 bedoelde ambtenaar kan eveneens de zaak bij de raad van beroep aanhangig maken als hij een vormgebrek kan aanvoeren. Onder "vormgebrek" moet worden verstaan "elk gebrek dat de regelmatigheid van de procedure aantast". Het beroep schorst de beslissing.

De ambtenaar verschijnt persoonlijk en kan zijn opmerkingen doen gelden; voor zijn verdediging kan hij door een persoon naar eigen keuze bijgestaan worden.

§ 2. De voorzitter van de raad van beroep verklaart elk beroep dat tergend en roekeloos is, onontvankelijk.

Hij stuurt het dossier terug naar de directieraad als het beroep tot de bevoegdheid van laatstgenoemde behoort.

Dat zijn de bepalingen waarvan verzoekster de nietigverklaring vordert;

Overwegende dat verzoekster een enig middel ontleent aan de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat ze in een eerste onderdeel betoogt dat de bestreden handeling een discriminerend onderscheid maakt tussen de ambtenaren die de vermelding "goed" en degenen die de vermelding "onvoldoende" hebben gekregen, aangezien de eersten alleen bij de directieraad beroep kunnen instellen terwijl de anderen zouden beschikken over de mogelijkheid om beroep in te stellen bij een onafhankelijk orgaan, zijnde de beroepskamer; dat ze in een tweede onderdeel het volgende aanvoert :

" De enige mogelijkheid die wordt geboden aan een ambtenaar die de gegrondheid zou betwisten van de

evaluatie die hem is toegekend, bestaat erin beroep in te stellen bij de directieraad van zijn bestuur. De leden van dat orgaan hebben echter een gelijkwaardige graad als die van de evaluatiecommissie, zodat geen onpartijdigheid in de besluitvorming kan worden gegarandeerd.

Als die onpartijdigheid niet gewaarborgd is door de bij de bestreden handeling ingestelde regeling, is de naleving van het door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ingestelde gelijkheidsbeginsel niet gegarandeerd (...)"

dat ze in een derde onderdeel de mening te kennen geeft dat de ambtenaren die de vermelding "zeer goed" hebben gekregen geen beroep kunnen instellen tegen de kwotering die voor sommige evaluatiecriteria is toegekend, terwijl dat type beoordeling het verloop van de loopbaan van de ambtenaren van niveau 1 kan bepalen, waardoor "degene die de beoordeling toekent ongestraft en willekeurig de loopbaan van zijn ondergeschikten kan beïnvloeden";

Overwegende, ten aanzien van het eerste onderdeel van het middel, dat de ambtenaren die respectievelijk de vermelding "goed" en "onvoldoende" hebben gekregen, twee fundamenteel verschillende categorieën vormen, waarbij alleen de eersten aanspraak kunnen maken op een bevordering, met toepassing van artikel 75, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 maart 1995; dat, rekening houdend met de rechtsgevolgen die verbonden zijn aan elk van beide vermeldingen, het instellen van verschillende mogelijkheden van beroep niet discriminerend is;

Overwegende, ten aanzien van het tweede onderdeel van het middel, dat verzoekster de strekking van haar grief in haar memorie van wederantwoord als volgt preciseert :

" (...) de ingestelde regeling zet de deur open voor willekeur. Zonder enige controle door "neutrale"

personen, kan de directieraad, dank zij de evaluatie, zijn gunstelingen voor de volgende bevorderingen aanwijzen";

dat verzoekster er zonder meer van uitgaat dat de directieraad noodzakelijkerwijs de beroepen die bij die raad aangebracht zijn zal verwerpen; dat een ambtenaar die het slachtoffer zou zijn van een willekeurige evaluatie, die niet wordt rechtgezet door de directieraad, ongeacht de samenstelling van dat orgaan, kan vragen dat de Raad van State die evaluatie nietigverklaart; dat, evenzo, indien er over bevorderingen zou worden beslist op basis van partijdige, na beroep, gemaakte evaluaties, de betrokkenen de nietigverklaring ervan zouden kunnen vorderen; dat de regeling die door de bestreden handeling is ingesteld op zichzelf niet wijst op enige discriminatie;

Overwegende, ten aanzien van het derde onderdeel van het middel, dat verzoekster het geval op het oog heeft dat een ambtenaar die de vermelding "zeer goed" heeft gekregen van een bevordering zou worden afgehouden wegens een ongunstige kwotering voor een van de evaluatiecriteria, doordat dat criterium bepalend wordt geacht bij de vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden; dat, in dat geval, de bevordering die aan een rivaal is toegekend zou kunnen worden nietigverklaard door de Raad van State ingeval die kwotering aangetast zou zijn door willekeur, dwaling omtrent de feiten of dwaling in rechte, of het resultaat zou zijn van een kennelijk onredelijke beoordeling; dat het feit dat de betrokken ambtenaar zijn bezwaren moet kunnen doen gelden ten overstaan van een administratieve rechtbank veeleer dan ten overstaan van een onafhankelijk administratief orgaan van het ministerie waar hij zijn functie uitoefent, niet wijst op enige discriminatie;

Overwegende dat geen van de onderdelen van
het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten
laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op veertien november 1900 zevenennegentig
door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.